

er indgaaet af Folk, som i Reglen kun have Søndagen til deres Raadighed, og som ved, at pludselig denne Bestemmelse bliver til Lov, vilde blive affaarne fra Nydelser af en vis Art, naar man ser Sagen fra ethvert andet Synspunkt end det rent almiadelige. Saadanne Kontrakter ere ofte kun oprettede for kort Tid, mange kun for 1 Aar ad Gangen; naar Folk nu have en kort Forberedelsestid, kunne de se, om de ville have Kontrakten forlænget. Det er imidlertid det Mindre; men det Mere er, at Grunden for og imod i Publikum fra forskjellige Sider skulle have Tid og Lov til at komme frem ved en Drøftelse af dette Spørgsmaal i Pressen, eller hvor de ville, imellem de Sagkyndige osv. Derigjennem kunne vi saa atter faae den fornødne Veiledning, og naar vi med det Første, haaber jeg, skulle komme til en Revision af Sagtlovene i det Hele, kunne vi da endelig bestemme os til, om vi ville gaa til at forbyde Søndagsjægeriet eller gaa den af det ærede Medlem for Horsens (Vajer) anviste Vej eller blive ved det Gamle. Derfor, ligesom jeg er glad ved, at Spørgsmaalet er reist, og Folk ere bleven varfsøede om, at Søndagsjægeriet mulig næste Gang bliver forbudt, saaledes vilde jeg paa den anden Side nødig være med til at overrumple ved Vedtagelsen af et saadant Tillæg, hvorved der fastes et helt nyt Princip ind. Hvis det ærede Medlem tager sit Forslag tilbage, vil jeg foreslaa det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds (Dønmørgaard) ogsaa at tage sit Forslag tilbage. Der er jo ogsaa paa dette Punkt forskjellige Ansuelser, om det skal være 1 eller 3 Aar, idet man siger som saa: Vi have ingen Sikkerhed for, at vi kunne blive enige om en virkelig Sagtrevision til næste Vinter; saa skulle vi atter til Operationen med Forlængelser igjen o. s. v. Maaſte faae vi ogsaa alvorligere Ting at tage vare i den nærmeste Fremtid end Hæver og Agerhøns (Afbrydelse af Rimestad). Det bliver andet Bildt, vi skulle jage, siger min ærede Nabo tilvensire. Ja, var det endda blot Bildt, vi skulde jage, saa kunde vi nok, selv om Søndagsjægeriet blev forbudt, passe det. Af disse Grunde og af en Grund til, som er nævnt, nemlig at vi, naar vi ellers ville, separat kunne foretage en Revision, selv om dette Tillæg ikke er udløbet, mener jeg ogsaa, at det ærede Medlem kunde frastalbe sit principale Forslag; hans subsidiaire Forslag ligger jo i det ærede Medlems Haand fra Bogenise; tager dette ærede Medlem sit Forslag tilbage, er jo nemlig det subsidiaire Forslag bortfaldet. Hvad nu de ærede Forslagsstilleres eget Forslag angaar om Fredningstiden for Agerhøns, tør jeg ikke udtale mig om selve Realiteten af dette Forslag. Jeg veed ikke, om Agerhøns har nogen Ret til det Privilegium, man der vil give dem. Jeg har hørt forskellige Meninger derom; Somme ønske, at Forholdet bliver som efter det oprindelige Forslag, Andre kunne mulig ønske det

forandret. Efter hvad jeg har hørt, er dog den overveiende Mening for, at vi ingen Forandring gjøre i Forslaget, saaledes som det er forelagt. Derfor gjælder min Opfordring ogsaa de ærede Forslagsstillere med Hensyn til deres Forslags Tilbagefaldelse. Saa naae vi det, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) og gjentagne Gange ogsaa min Nabo her tilhøre (Vajer) og ligeledes flere andre Medlemmer have udtalt Ønsker om og anbefalet, nemlig at vi tage det, som er forelagt oprindeligt, og lade det Andet falde. Saa er det, som om vi ingen Debat have haft om dette; men der er derved ligesom gjort Forberedelser til nogle Avisartikler, som Lægerne saa kunne kaste sig over i Sommerens Løb fra forskellige Sider, og vi kunne saa faae noget Nærmere at høre om de Principer, der ere komne dumpende ned her, for mit Vedkommende naturligvis uden at være udførlig gjennemtænkte, en Stump uden Hoved og Hale; det kunne Lægerne sætte til. Derfor anbefaler jeg de ærede Forslagsstillere: Gjør rent Bord og lad dernæst Sagen gaa til 3die Behandling.

Th. Nielsen: Man taler om de Sagkyndige; men de Sagkyndige ere jo Lægerne. Det forekommer mig nu, at de Sagkyndige i strengeste Forstand ere kun den ene Part i Sagen; den anden Part i Sagen er jo ... (Lauer: Dyrene!), ja, jeg har selv Organet, saa det ærede Medlem behøver ikke at give mig Ordene, jeg skal nok selv klare for mig. Nei, den anden Part er ikke, som det ærede Medlem sagde, Dyrene — endsskjønt, hvorfor ikke tage dem med? — men det er Grundbesidderne, ialtsald ofte. Disse maa jo vel ogsaa have deres Interesser varetagne. Om de endogsaa gaa ud og styde enkelte Gange, ere de jo dog langt fra Lægerne, langt fra Sagkyndige. Det er min Opfattelse, at det Vædringsforslag, der her ligger for, er i Grundbesiddernes og i Bildtets Interesse — jeg kan gjerne sige Dyrenes, hvorfor ikke sige Dyrene? Det sagde jeg forresten forleden Dag, da det er min Mening. Man har anført, at Dyrene plage hverandre indbyrdes; men der er jo en himmelvid Forskjel paa, hvad Naturen gjør, og hvad Menneskene gjøre, som de ikke behøve, og som der ikke er anvist dem; det er ganske forskellige Ting. Der er forøvrigt kommet ganske besynderlige Motiveringer frem, som endog hele Tiden have været gjennemgaaende. En saadan Motivering er f. Ex. den, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) giver, naar han siger: Naar vi ikke kunne rydde Alt det bort, som gjør Dyrene ondt, lad os saa aldrig begynde at røre ved den Sag. Det er den samme Lantegang, som naar man siger: Naar man ikke kan rydde hele Ukrudtet paa een Gang, saa lad det blot staa Altsammen. Paa den Maade tror jeg ikke, at man kommer til Reformer, hverken i den ene